

INVESTIGAMOS

QUE SABES... DO CAMIÑO
O CAMIÑO DAS ESTRELAS5 anos
A e B

Este trimestre os nenos e nenas de Educación Infantil, de 5 anos, estivemos a estudar o Camiño de Santiago e aprendimos moitas cousas.

Sabemos que se comezou a peregrinar a Santiago no século XII, e como non había sinais indicadores guiábanse polas estrelas. Por iso ao Camiño tamén se coñece co nome de Camiño das Estrelas.

Chámanse peregrinos as persoas que fan o camino, e levan un pao para non cansar nin se render.

Antigamente nel levaban unha cabaza na que metían a auga. Pero os peregrinos de agora levan na súa mochila roupa, unha botella de auga, comida, un saco para dormir e tamén cartos. Algúns deles nas súas cabezas poñen un sombreiro que lle serve para se protexer do sol e non se mollar cando chove, aínda que para isto levan tamén botas e chubasqueiro. Cando están moi cansos durmen en albergues que hai ao longo do camiño. Case todos levan colgados dos seus pescozos unha viera, que é o símbolo dos peregrinos, xunto coa cruz e a flor de Santiago que son de cor vermello.

Cando veñen, van seguindo o camiño e as sinais que nel hai, que son unas cunchas e unhas frechas que son de cor amarelo.

Tamén lles preguntamos a algúns deles, para que viaxaron á nosa cidade, e dixéronnos que viñan a ver a nosa fermosa catedral, a entrar pola porta Santa, a coñecer o noso país e facer algo de deporte.

Cando chegan aquí e presentan un carnet cos cuños, danlle a Compostelá, pero para iso teñen que facer como mínimo 100 kilometros andando, ou 200 en bici ou a cabalo...

Descubrimos que hai varios camiños: o Camiño Inglés, o da Vía da Prata, o Portugués, o de Fisterra... Nos estudamos o Camiño Francés que é o mais frecuentado polos peregrinos e fixémoslo coa nosa imaxinación.

Queredes que vos contemos por que cidades pasamos?

Comezamos a facelo en España, nunha cidade pequena pero moi bonita que se chama Roncesvalles. Pasamos moi rápido por Pamplona, xa que lle tiñamos medo aos touros e chegamos a Burgos. Alí descansamos e vimos a súa fermosa catedral gótica coas vidreiras. O cabo duns días puxémonos de novo en marcha para ir a León, onde visitamos a súa catedral, tamén de estilo gótico, coas altas torres en forma de agulla. Estabamos tan cansos que quedamos uns días aló. Retomamos de novo a nosa ruta e despois de pasar moi rápido por Ponferrada, detivémonos en Astorga e admiramos o palacio de Gaudí, que é moi fermoso, e a catedral.

A seguinte parada foi nas pallozas do Cebreiro, cos seus tellados de palla e a súa forma circular. Antigamente a xente vivía nelas xunto cos animais.

- E sabedes una cousa? xa estamos en Galicia, e como estamos desexosos de chegar, así que fixemos nada mais outra parada en Sarria para ver a súa Igrexa e a súa ponte romana.

- Xa nos queda pouco! Case cando estabamos chegando, pasamos por unha aldea pequeniña, preitoño de aquí, chámase Labacolla porque os peregrinos lavábanse alí antes de chegar. E un pouco mais adiante, dende o Monte do Gozo, vian por primeira vez as torres da catedral.

Despois continuamos camiño para chegarmos rapidamente a Compostela, onde as nosas mestras tiñan preparada a nosa Compostelá.

Tamén fixemos un percorrido pola cidade, e vimos a catedral por dentro. Fomos ata o Pórtico da Gloria onde están os apóstolos esculpidos; no medio o Apóstolo Santiago e na parte de abaixo o mestre Mateo, que foi o encargado da obra. Ao saír, rodeamos á catedral e vimos que en cada unha das fachadas hai unha praza: o Obradoiro, a Quintana onde se atopa a Porta Santa, a Acibehería e a das Praterías, onde está a fonte dos cabalos.

A nosa catedral é moi bonita, ten torres moi altas en unha delas hai unha campá que se chama Berenguela e toca todo os días.

Un día fomos a exposición Galicia Dixital onde o pasamos moi ben, xa que cunhas lentes especiais metímonos por dentro da catedral, subimos ao tellado e percorrímonos as rúas de Compostela.

Queredes saber do botafumeiro?

Co botafumeiro tivemos un problema, despois de investigar nas nosas casas, non nos poñiamos dacordo co que pesaba. Uns decían que pesaba 80 kilos, outros 50, 53, 56 ... Ao final a maioría de nós dixemos que pesaba 53 kilos. Imonos quedar con iso! Con respecto á altura case todos dicíamos a mesma: 1,50 metros.

Tamén descubrimos que hai varios botafumeiros, e que soamente poñen o bon en ocasións especiais. Os outras días, poñen un que lle chaman "Alcachofa" e que está tirado por 8 tiraboleiros. Estes visten una sotana vermella e teñen moita forza. O tiraboleiro maior é o que se encarga de paralo.

Os tiraboleiros ademais de tirar del, son os encargados de botarlle o carbón e o incienso para que bote o fume.

O Botafumeiro empezouse a utilizar porque os peregrinos ao principio durmían na catedral, e esta cheiraba mal. Para evita ese olor, poñíase a funcionar o botafumeiro que é un gran incensario. Deste xeito a catedral ulía a incienso, e o mal olor desaparecía.

Gustaríanos contar a Lenda do Apóstolo Santiago. Despois de morrer foi traído aquí polos seus amigos Teodoro e Atanasio nunha barca de pedra. Cando chegaron a Padrón ataron a barca nunha pedra "a Pedronía".

A raiña Lupa enviou a Teodoro e Atanasio ao Pico Sacro a buscar os bois que precisaban para o carro, para poder traelo a Santiago. Fatigados, chegaron a ese lugar pero alí había un fiero dragón, pero ao facer un sinal este estoupou e os animais viñeron tras eles como mansos cordeiros.

Atanasio e Teodoro subiron ao carro o corpo do Apóstolo Santiago. Os bois botáronse andar e detivéronse nun lugar onde o enterraron.

Posteriormente, un pastor que estaba naquel lugar viu una luz, avisou ao Bispo, e o rei mandou construír unha capela, que mais tarde se transformou nunha catedral. O Apóstolo, polo tanto, está enterrado na catedral, nunha tumba de prata que está dentro.

Sabemos que a nosa cidade chámase Santiago en honra do Apóstolo, e Compostela significa Campo de Estrelas.

Tamén trouxémonos á clase o romance de Don Gaiferos, e un boneco del. Como antes non había libros, as historias transmitíanse oralmente a través dos romances.

Ímosvos contar un anaquíño do romance de Don Gaiferos, que di así:

**ONDE VAIAQUEL ROMEIRO,
MEU ROMEIRO A ONDE IRÁ?
CAMIÑO DE COMPOSTELA,
NON SEISE ALÍ CHEGARÁ.**